

Kjære alle salukivenner!

Når dere leser denne utgaven, så er det snart jul! Vi håper at covid-19 er under kontroll igjen slik at utstillingene til neste år kan gå som planlagt. Det var så nydelig å kjenne på at vi var i gang igjen, selv med restriksjoner og gode hygiene-tiltak. Det skulle vise seg at det likevel ikke var nok, og utstillingsavlysningene kom som følge av smitteøkning i samfunnet. Det er derfor ekstra viktig med litt hundekos i denne utgaven.

Renata har sendt oss noen herlige oppskrifter på julesnacks som vi kan lage til våre firbeinte, og hun gir oss også en innsikt i salukilektyre gjennom tips om bøker som vi kan lese nå i mørke vinterkvelder. Joanna har delt en strikkeoppskrift som hun har utarbeidet, slik at vi kan holde våre firbeinte varme på kalde vinterdager. Det skal derfor ikke mangle på «julesysler» i denne utgaven.

Vi er så heldige å stifte bekjentskap med Frøy og hennes Ciara som ble importert fra Storbritannia, og Bente har skrevet

en artikkel om hundehelse og trening. Som vanlig oppdaterer vi dere med nye champions og importer. I år har vi også hatt mange spennende valpekull i Norge, og på det nåværende tidspunktet venter vi flere. Vi ønsker alle oppdretterne lykke til i det gode arbeidet som de gjør.

Vi håper at alle dere, våre lesere, hygger dere mye med julemagasinet, og om dere ønsker å annonsere noe i *Mynden*, så ta kontakt på e-post: inedyng@bkkfiber.no. Vi er selvsagt glade for alle som ønsker å dele store og små saluki-gjøremaal og nyheter i *Mynden*. Vi sees forhåpentligvis snart i det nye året både i og utenfor utstillingsringen.

Hele salukiutvalget ønsker dere en riktig god og fredfull jul!

Ine

SALUKI NORGE

Dhawati Aisha Ramad – «Lilo» (tipe, grizzle),
f. 20.04 2018
Eier: Ann Kristin Børsum
Oppdretter:
Katarina Widström,
Sverige

NY IMPORT

Qirmizi Salieri
(hannhund, sort/tan) , f. 04.06 2020
Eier Rimestad Sissel
Oppdretter Nicklas Eriksson, Sverige.

- Famerelle Arneis – krem (t), eier: Linn Røhne
- Famerelle Aranel – sort/tan (t), eier: Elisabeth Sundland

VALPEKULL

Hos kennel Famerelle, Ingunn Solberg Eriksson

Født: 28. april 2020: 3 hannhunder + 4 tisper (Qirmizi Rubicon x Aziz Qitarah)

- Famerelle Aglianico – grå grizzle (h), eier: Ingjerd Karlsen
- Famerelle Alvarinho Quinntara – fawn (h), eiere: Renata Ewa Goel & Erik Watz
- Famerelle Aragones – tricolor (h), eier: Mai Bente Varhaug Rasmussen
- Famerelle Ansonica – sort/krem (t), eier: Annelise Wettergreen
- Famerelle Arrouya – sort/krem (t), eiere: Kjellåke Bjurström & Magnus Hagstedt, Sverige

Hos kennel Biscotti, Evy Fredheim

Født: 10. juni 2020: 4 hannhunder + 4 tisper (Biscotti Dani Diinaamiit Noor Inca x Biscotti Fahimah Fabia)

- Biscotti Ghazal Ghaazi Noor Inca – sjokoladebrun (h), eier: Kristin Roaas
- Biscotti Ghazal Ghaafir – sjokoladebrun (h), eier: Halina Forsdal, Sverige
- Biscotti Ghazal Gazi – sjokoladebrun (h), eier: Magnus Kjenner
- Biscotti Ghazal Ghadra – sort/krem (h), eier: Emil Bye Guildford
- Biscotti Ghazaleh Ghaida – krem (t), eier: Svante Møller
- Biscotti Ghazaleh Ghaddah – sjokolade grizzle (t), eier: Trude Skogedal
- Biscotti Ghazaleh Ghaliya – sjokolade grizzle (t), eier: Christina Wood, USA
- Biscotti Ghazaleh Ghania – sort/krem (t), eier: Beartice Carlström, Sverige

Velkommen til julebord

Oppskrifter/foto: Renata Ewa Goel, www.quinntara.com

I julen står tradisjonene sterkt og julebordstiden er en hyggelig tradisjon som mange gleder seg til før jul. Karakteristisk for julebordet er en overflod av mat og drikke. Hva med å gjøre litt ekstra stas på våre kjære firbente venner? Det er ikke bare vi mennesker som skal spise godt! Slå til med ferske hjemmelagde godbiter.

Når du lager godbitene selv, har du full kontroll på hva de inneholder, og du kan få så små (eller store) biter du selv ønsker. Mine salukier elsker disse, så her i huset er de absolutt godkjent. Disse smakfulle gavene kommer også til å bli populære under juletreet. God jul!

Levergodt /hjertegodt

Lever eller hjertes fra vilt, lam, storfe, svin eller kylling, kalkunbryst alt. kyllingbryst
Skjær leveren/hjertet/kjøttet i tynne skiver. Det er lettest å skjære når det er halvfrosset. Legg skivene flatt utover på stekebrett dekket med bakepapir. Sett varmluftsovn på 70–80 grader. (Alternativt på dehydratorbrett i sopptørker/dehydrator innstilt på 45–55 grader.) La skivene tørke i 6–24 timer til de er knusktørre. Snu dem med jevne mellomrom. Tørketiden avhenger av tykkelsen på skivene. OBS! Høyere tørketemperatur gir kortere tørketid, men innebærer større tap av næringsstoffer. Skivene er ferdige når de er «crispy» og lar seg knekke (i stedet for å bli bøyd). Du kan velge om du vil ha bitene sånn som de er, eller om du vil dele de opp i mindre biter. Oppbevares tørt og luftig.

Julepostei

- 500 g svinelever
- 250 g kyllinglever
- 250 g medisterdeig/kjøttdeig
- 1 egg

Kjør lever i foodprosessor til en jevn røre. Tiltsett medisterdeig og egg og bland godt sammen. Hell leverposteirøren i brødformer. Stek i vannbad (fyll en større form med vann og sett brødformene oppi) ved 180 grader i ca. 45 minutter. Steketiden avhenger av størrelsen på formene. Posteien skal kjennes fast når du trykker på den. Oppbevares i kjøleskap.

Juleknask

- 1 kg lever eller en blanding av lever, kjøttdeig og/eller medisterdeig
- 1 kopp hvetemel
- 1 kopp sammalt hvete
- 0,5 kopp maizenamel
- 1 egg
- 50 gram revet parmesan eller annen revet ost

Finmal leveren i foodprosessor. Bland deretter inn resten av ingrediensene. Dekk en langpanne med bakepapir og fordel deigen utover i ca. 1 cm tykkelse. Stek ved 180 grader i 30–35 minutter. Skjær opp i ruter med passende størrelse mens bakverket fremdeles er varmt. La det stå fremme over natten til det blir knusktørt. Bitene kan også tørkes i ovnen på 70 grader med varmluft. Oppbevares tørt og luftig.

Vår saluki, Ciara

(Kenaiteen Marrero)

Av Frøy Lien-Magnussen

Vi hadde en irsk setter da jeg vokste opp, men jeg og min mann fikk vår første hund sammen for tolv år siden. Det var gordon setter-/alaska husky-blandingen «Arya». Vi har aldri drevet med hundesport, hunden vår har vært familiemedlem og turkamerat.

Vi valgte saluki fordi jeg alltid har synes at salukien er en utrolig vakker rase. Da vi bestemte oss for at vi ville ha en hund til i huset, selv om vi fortsatt var så heldige å ha Arya, så begynte jeg å lese litt om saluki-rasen. Vi fant ut at vi kanskje kunne tilby en slik hund et godt hjem. Jeg tok kontakt med noen oppdrettere i Norge og i Sverige, men ingen hadde kull eller visste om planlagte kull på den tiden. I disse samtalen fikk vi fine tilbakemeldinger på at vi antagelig ville passe godt som salukieiere.

Siden tålmodighet ikke alltid er min sterkeste side, så begynte jeg å lete etter oppdrettere andre steder i utlandet. Jeg fant en dame i Storbritannia som hadde et kull, men jeg var gravid, og en valp ville komme samtidig som fødselen min. Vi fant ut at det var best å vente til baby nummer to ble litt større, før valpen ble kjøpt. Oppdretteren lovet meg da førstevalget dersom det kom et nytt kull. Året etter skrev hun til meg, da var tispene hennes drektig igjen. Vi valgte ut den eneste svarte valpen i kullet, og fire måneder senere reiste vi til Edinburgh for å hente henne.

Jeg visste at oppdretteren hadde helseproblemer, og at hun hadde bestemt seg for å avslutte hundeholdet sitt etter at Ciara, valpen vår, hadde reist. Senere fant vi ut at valpen vår ikke hadde blitt sosialisert annet enn hos familien og med sine søsken og foreldre. Vi endte derfor dessverre opp med en hund midt i spøkelsesalderen som var redd for både fremmede mennesker og fremmede hunder. Etter mye arbeid er det nå sjelden at hun utagerer mot mennesker som vi møter på tur, mens

fremmede hunder fremdeles er et problem. Vi ser samtidig at Ciara er utrolig lojal og kjærlig mot dem hun kjenner, og hun er fantastisk snill med ungene våre. Erfaringen vår har lært oss å være mye mer kritiske til oppdretteren, og det blir sannsynligvis lenge til jeg kjøper hund fra utlandet igjen. Vi hadde nok unngått en del problemer dersom vi hadde fått valpen ved åtte ukers alder, og ikke da hun var fire måneder. Jeg har vært så heldig å møte flere flotte salukier på utstilling, og jeg har et håp om at min en dag skal føle seg trygg nok på omgivelsene til at hun kan bli en av dem.

Noe av det beste med å være salukieier er å se Ciara løpe. Hunden lyser av lykke! Vi er så heldige at vi får slippe henne på et område på gården til en venninne slik at hun kan løpe løs noen ganger i uken hele

året. Det er så fint og se hvor glad hun er i dem som hun ser på som «sine». Hun gir dem klemmer.

Jeg synes det er veldig spennende å ta Ciara med på utstilling, men først og fremst er vår saluki et familiemedlem. Jeg håper at jeg får reist på et par utstillinger til neste år, og at vi får jobbet med kroppen og hodet hennes i mellomtiden. Det viktigste for meg er likevel ikke fargen på sløfene, det spiller ikke så stor rolle så lenge hunden har et godt liv.

Hvordan varme opp og «gå ned» hund før og etter trening/arbeid?

Av Bente Nystuen

Ved en av de siste utstillingene spurte jeg noen myndeiere om hva de ønsket å lære mer om, og dette var da et av emnene.

Oppvarming

De som har hage, som meg selv, lukker opp døra og ut løper hundene i full fart rett fra senga, løper om kapp, lekesloss osv. Uten noen form for oppvarming. Eller så har man eventuelt satt hunden/hundene i bilen, kjører til hundeparken eller skogen, åpner døra, og ut fyker hundene i full fart. Uten oppvarming.

Noen vil nok tenke som så at dette har vi gjort hele tiden uten å ha problemer. Ja, selvsagt går det som regel bra, heldigvis, men her skal vi se til dem som driver med lure coursing.

I lover og regler for denne typen konkurranse står det at hunden skal varmes opp før løp. Denne formen for løpsutfoldelse er hundenes rallycross med turbofart, fra 0 til 50–70 km/time, der brems ikke er til stede. Rallykjørerne Solberg bremses til tider der det trengs, det ser vi med egne øyne når bremselysene lyser. Det gjør ikke hundene i et LC-løp! Her burde hundene vært oppvarmet i 30–45 minutter før løpet. Hvor mange kan med hånden på hjertet si at de varmer opp like lenge? Og hvorfor så lenge? Hvor mye tror du at du kunne yte ved å løpe 60 meter med kald muskulatur i forhold til oppvarmet? Og hvordan ville kroppen med hjerte og muskulatur kjennes ut i disse to tilstandene?

Fakta:

- Man starter med generell oppvarming: skritt, øker fart til trav osv. – fordi det er hjertepumpa, sirkulasjonssystemet, som er motoren som gir musklene det brennstoffet de trenger for å yte maks, sammen

med respirasjons-, nerve- og hormonsystemet. Bevegelse må til for å sette i gang disse systemene. Dette krever bevegelse i forskjellig tempo. Spesifikk oppvarming mot det arbeidet hundekroppen skal utføre: For eksempel ved agility, der man skal over et hinder, varmer man opp med en lavere høyde.

- Leddenes bevegelse/ytelse, belastning og motstandsdyktighet blir bedre når de er oppvarmet enn om de er kalde.
- En godt oppvarmet hund yter bedre, har bedre konsentrasjon og beveger seg mer effektivt, dessuten reduseres et eventuelt skadeomfang.

Det holder ikke med 5 minutters skritt (gange)/massasje og varmedekken. Varmedekken kan brukes i pauser på maks 20–30 minutter. Dersom det går lengre tid, må man varme opp igjen.

Under oppvarming skal ikke hunden bli utslitt. Selv om jeg her refererer til LC, så gjelder dette også på tur og ved andre aktiviteter. Oppvarmingen må da ses i forhold til arbeidets omfang, dvs. at hvor utfordrende arbeidet er for kroppen bestemmer hvor lenge man bør varme opp. Hundens oppvarmingsbehov varierer også i hht. alder, form, hvor godt trent de er, omgivelser (kulde/varme) og div. problematikk.

Det er også viktig for dem som har flere hunder å se hver hund sitt behov. En 12 år gammel hund, har muligens andre behov enn 3 åringen. Hunder vet som regel ikke sitt eget beste, de «henger i stroppen» om de har fysikken til det eller ei. Derfor må vi alltid se hunden vi har fremfor oss. Noen ganger må vi sette på bremsen for dem det gjelder. Vi vil jo deres beste. Noen ganger har vi hundeeiere

ikke helt hodet med oss, her tar jeg selvkritikk, fordi jeg vet at alt sier seg ikke selv før noen gjør oss oppmerksom på det.

Nedgåing/nedtrapping

Estimert tid: 5–10 minutter. Jogging til gange, alt ettersom hvor hard treningsøkten har vært. Slagstoffer og melkesyre transporteres raskere ut av kroppen, og gjør at hunden blir mindre støl.

«Sterk og sprek hund»

Denne artikkelen tok utgangspunkt i boka *Sterk og Sprek hund* som er skrevet av Line Terese Østerhagen. Hun har vært min lærer siden 2016 da jeg startet min ettårige utdanning til hundemassør, som raskt ble til 3 år og vil resultere i tittelen hundeterapeut (massasje, rehabilitering, akupressur, mobilisering og justering av ledd, laserbehandling og transkutan elektrisk nervestimulering).

Boka, som kom ut i sommer, er lærerik for både nye og garvede hundeeiere. Den tar for seg hele spekteret fra valp til gammel hund. I de 12 kapitlene er forfatteren innovert temaer som: fra valp til aldrende hund, trening, utstyrstilpassing, undersøkelse av hundekroppen, diverse lidelser, rehabilitering og mye, mye mer. Boka er lett å finne fram i, som oppslagsverk, og er skrevet med bakgrunn i all den

kunnskap Line har i de forskjellige emnene. E-post: line@nbt.no Web: <http://www.nbt.no>

Som sertifisert balanseballinstruktør (Redog) så vil jeg også henvise til høstutgaven av *Mynden*, der Line skriver om trening av kjer-nemusklene hos hund. Den slags trening legger et godt grunnlag for hundens kropp. Om det gjelder familiehunden, konkurrerende hunder og hunder i alle aldre, trente som utrente.

Andre emner vi kommer til å ha i denne artikkelserien:

- Trening: f.eks. passer weight pulling for mynder?
- Eksteriør, hundeutstyr osv.
- Avl og oppdrett: Her tenker vi alt fra løpetid, alder når tisper burde pares m.m. Her ønsker vi innspill fra oppdrettere med mye erfaring og fra dem, som meg selv, med bare ett kull å henvise til. Vi tilegner oss alle forskjellige erfaringer som jeg personlig tenker er viktig å få frem, slik at vi alle kan ta stilling til hva vi selv ønsker å gjøre.

Har du spørsmål eller ønsker som vi skal ta opp, så kontakt meg gjerne: Bente Nystuen, e-post: bentenystuen60@gmail.com, mobil 922 52 526.

Saluki-genser

La deg inspirere til å lage din variant av den vakre saluki-genseren.

Garn: Viking «superwash» eller annet ullgarn + mohair

Pinner og tilbehør:

- 40 cm rundpinne nr. 4–4,5
- 50 eller 60 cm rundpinne nr. 4,5–5
- maskemarkører
- støttepinne-nål
- stoppenål

Mønster:

2 rette, 2 vrange, men forskyv mønsteret 1 maske til venstre hver 5. omgang.

Start arbeidet med halsen:

Legg opp 44–48–52 masker på rundpinne nr. 4 (40 cm) og strikk vrangbordstrikk 2 rette, 2 vrange i til halsen er ca. 9–11–13 cm lang.

Skift til pinne nr. 4,5–5 og strikk glattstrikk ca. 3 omganger.

Strikk de midterste 16 maskene (ca.) i vrangbordstrikk 1 rett, 1 vrang (dette blir til fronten); sett en markør på hver side og øk med 1 maske i hver side ca. 5–7 omganger til feltet med vrangbordstrikk har 30–34 masker.

Samtidig strikker du resten av maskene i det mønsteret du ønsker.

Sett en markør på hver side av de 30–34 midterste maskene (vrangbord) og øk 1 maske i hver side til det er 122–130 masker. (Prøv gjerne på hunden om du trenger frontstykket kortere eller lengre.)

Sett ca. 32–38 masker av vrangborden på en støttepinne-nål, 5 + 22 + 5 av den midterste delen som blir til buk og armhull. Legg til 1 maske på hver side, ca. 3–4 omganger til armhullet blir 7–8 cm.

Fortsett arbeidet på buken og kroppsdelen til de er ca. 14 cm (buken) og 12 cm lange (brystet).

Legg til 5–7 masker på hver side av buken og sett det sammen med brystkasse-delen. Arbeid videre ca. 7 cm på 60 cm rundpinne nr. 5, men behold vrangborden i buken.

Ta av 1 maske på hver side av vrangborden annenhver omgang, ca. 15–17 cm for hannhund og ca. 20–22 cm for tispe.

Avslutt buken/vrangborden ca. 22 masker. Arbeid videre på lende-/bakkdelen og øk med 1 maske på hver side annenhver omgang ca. 22 ganger. Dersom du strikker glattstrikk, husk å strikke 5 rader på hver side med perlestrikk slik at genseren legger seg pent inntil lårene og ikke krøller seg innover.

Under arbeidet må du prøve genseren på hunden. Når du nærmer deg hoftekulene, skal du sette markører på hver side av de 22 midterste maskene og ta av 1 maske på hver side av markøren annenhver omgang.

Når du kommer til en ønsket lengde, avslutter du arbeidet.

Tekst og bilder: Renata Ewa Goel

Boktips

Når nettene blir lange og kulda setter inn ... da er det på tide å ta frem bøker om saluki. For det er aldri kjedelig å lese om våre firbente venner.

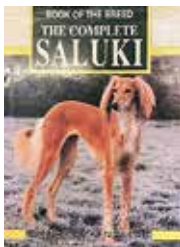
Å krølle seg opp i sofaen med en god bok (og en saluki ved sin side) er kanskje noe av det beste med vinteren. For å sitere forfatter Tor Åge Bringsværd: «Bøkene er magiske hester og kameler, som på et blunk tar oss dit vi vil – hvor som helst i hele verden!»

Her kommer noen litteraturtips:

The Complete Saluki, av Diana & Ken Allan

Saluki, ørkenens hund, er en av de eldste hunderasene. Araberne trodde de var en hellig gave fra Allah og kalte saluki El Hor, den edle. Saluki ble brukt til jakt, og de var så høyt verdsatt at de ble holdt atskilt fra de vanlige «urene» hundene og fikk lov til å dele herrenes telt. Den vakre «Gazelle Hound» har forblitt uendret fra sin opprinnelige type, og i denne svært omfattende raseboken tegner Diana og Ken Allan dens historie fra opprinnelsen i ørkenen til utstillingsringen og lure coursing-feltet. De fremhever alle aspekter av rasen og gir uvurderlig informasjon om avl, valg av valp og generell pleie. Boken inneholder også en inngående analyse av rasestandarden og tips for utstillingsringen.

The Complete Saluki ble belønnet med «Certificate of Excellence» av Dog Writers Association of America.

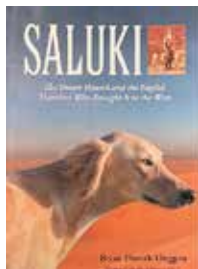

Saluki: The Desert Hound and the English Travelers Who Brought it to the West, av Brian Patrick Duggan

Saluki, en av de eldste kjente hunderasene, reiste gjennom hele Midtøsten med en rekke nomadiske ørkenstammer som verdsatte hundene for deres enestående evne til å jakte på ørkengazeller. Bilder av saluki ble hugget inn i veggene til faraoens graver og har en eksotisk historie som vekket hundeentusiaster og oppdretteres interesse allerede på begynnelsen av 1900-tallet. De spilte en viktig rolle for rasen popularitet og for import av saluki til Europa og USA.

Denne boken forteller den unike, sanne historien om disse menneskene som førte saluki til Vesten, spesielt Lady Florence Amherst, som ble betatt av rasen under en familietur til Egypt. Hun var en av de første oppdrettere som importerte saluki til Europa og avlet et svimlende antall – 50 kull og 199 registrerte valper.

Forfatteren bringer også inn i historien en rekke andre fremtredende globetrottere som falt for salukiens magi, og militære offiserer som ble opptatt av å jakte med salukiene sine i ørkenen i Irak, Syria, Palestina og Egypt. Da de reiste hjem, tok de hundene med seg.

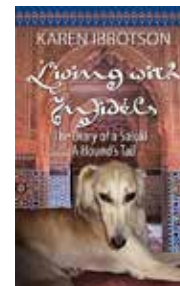
Living with Infidels. The Diary of a Saluki – A Hound's Tail, av Karen Ibbotson

Stella er en renrasert saluki; en arabisk ørkenprinsesse og en diva. Hennes store bekymring er at hun er tvunget til å bo sammen med en familie som ikke forstår henne, og med deres ganske opprørende hund.

Hun drømmer om et liv blant sine beduinske venner, streife omkring i ørkenen og jakte på vilt. Stella bruker tiden sin på å planlegge et «regimeskifte» og tilbringer dagene i «fangenskap» med å erte både familien som tror de eier henne, og hunden deres.

Dette er dagboken til denne slanke salukiprinsessen. Hun dokumenterer dagene med sine «eiere» og metodene hun bruker for å erte dem.

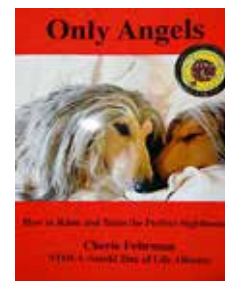
Dette er en historie du ikke vil glemme med det første.

Only Angels: How to Raise and Train the Perfect Sighthound, av Cherie Fehrman

Denne prisvinnende boken er en komplett guide for å oppdra en sunn, veloppdragen hund som er et familiemedlem. Boken vil ta deg gjennom prosessen med å lære å kommunisere med hunden din, oppmuntre den til å forstå dine ønsker når du gir den kommandoer, og deretter jobbe med spesifikke områder for atferd. Resultatet vil være en lydig, godt sosialisert og trygg hund. Hver eier som ikke godtar det gamle ryktet om at myndene er «vanskelige å trene», bør ha denne boken.

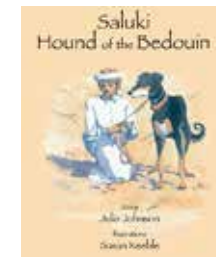
All inntekt fra salget av boken doneres til STOLA Saluki Rescue i USA, og boken kan også bestilles derfra. Se: <http://stola.org/>

Saluki, Hound of the Bedouin, av Julia Johnson; illustrert av Susan Keeble

Julia Johnsons siste samarbeid med kunstneren Susan Keeble resulterte i en fengende historie om beduingutten Hamad og hans saluki Sougha («den begavede»).

Den forteller om deres gjensidige hengivenhet og eventyrene de deler på Hamads reise til voksen alder. Julia Johnson har gjort mye for å holde liv i historiene om beduinene og deres livsstil og for å bringe dem til yngre lesere. Salukien er godt beskrevet og nøyaktig og følsomt illustrert med akvareller av Susan Keeble. Barn (og voksne) vil ha stor glede av denne fortellingen om livet i ørkenen – et liv med jakt og gjeting, motgang og dens belønninger, farene ved død og båndet mellom menneske og dyr.

Saluki, companion of kings, av Vera H. Watkins (Kennel Windswift)

En fascinerende og praktisk håndbok om denne eldgamle og respekterte rasen. Med en klar forståelse av rasens opprinnelse i ørkenen er denne boken den mest autoritative beskrivelsen av saluki.

Den beskriver den historiske etableringen av rasen, skildret med fortellinger og minnere fra eldre salukioppdrettere fra England. Boken ble utgitt for første gang i 1974 og har blitt et samleobjekt for salukielskere.

